

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/272/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714210581
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5714210581.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobkyne: B. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. X. XXXX/XX, XXX XX N., zastúpenej právnym zástupcom LEGES Advisory s.r.o., so sídlom Pod Urpínom 923/5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 147 762, proti žalovanému: Ing. Alfréd Agricola, s miestom podnikania 036 01 Martin, Matušková 10, IČO: 34380370, právne zastúpenému JUDr. Milanom Hablákom, advokátom so sídlom v Martine, M.R.Štefánika 48, IČO: 10 962 417, o zaplatenie 6.176,30 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10C/199/2014-674 zo dňa 20.9.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch II., III., IV. **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku I. **p o n e c h á v a** rozsudok prvoinštančného súdu ako odvolaním strán sporu nenapadnutý nedotknutý.

Žalovanému voči žalobkyňi **p r i z n á v a** právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi 1.800 € spolu s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 6.9.2014 do zaplatenia, vo zvyšku uplatneného nároku žalobu žalobkyne zamietol, žalovanému proti žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 26 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že 04.03.2011 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným písomnú Zmluvu o dielo č. 011210 podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalovaný ako zhotoviteľ diela sa zaviazal vykonať dielo špecifikované v bode III. zmluvy, a to stavebné úpravy objektu sypárne. Predmetom plnenia malo byť zhotovenie diela v rozsahu cenovej ponuky 021210 a dodatkov, pričom stavba mala byť vyhotovená v súlade s projektovou dokumentáciou schválenou stavebným úradom. Žalovaný si cenu diela priebežne účtoval faktúrou číslo 01/04/2011 v sume 6.828 € a faktúrou číslo 03/07/2011 v sume 1.172,40 €, ktoré žalobkyňa prostredníctvom svojej matky W. O. v termíne splatnosti uhradila. Dielo malo byť odovzdané 30.07.2011, avšak o odovzdaní a prevzatí diela neexistujú žiadne písomné dôkazy, ktoré by túto skutočnosť potvrdzovali. Aj keď k písomnému odovzdaniu diela nedošlo, podľa presvedčenia súdu došlo k faktickému odovzdaniu diela s najväčšou pravdepodobnosťou 7.7.2011, keď matka žalobkyne zaplatila žalovanému poslednú splátku do sumy 8.000 €, a to sumu 2.000 €, spísala aj potvrdenie, v ktorom sú spomínané práce navyiac. Zohľadniac potom výpoveď i svedka X. ustálil, že k odovzdaniu diela došlo dňom 7.7.2011, keď zhotoviteľ diela a jeho pracovníci zo stavby odišli s tým, že práce považovali za ukončené a odovzdali kľúče od stavby objednávateľovi. Dátum odovzdania diela 7.7.2011 bol ustálený s najväčšou pravdepodobnosťou s tým, že vzhľadom na výpoveď žalovaného, k odovzdaniu

diela došlo najneskôr 12.7.2011. S odkazom potom na platnú právnu úpravu a výsledky vykonaného dokazovania prvoinštančný súd, poukazujúc na listy žalobkyne v rade 1/ zo dňa 16.11.2011, 23.04.2012, 09.08.2012 ustálil, že predmetnými listami, predovšetkým listom z 09.08.2012 žalobkyňa v rade 1/ v záručnej dobe mimo vád diela, ktoré sa spomínajú v predchádzajúcich listoch, ktorými bola žiadaná oprava konania, vytyka aj ďalšie vady a súčasne aj popisuje, akým spôsobom sa vady prejavujú, alebo v čom spočívajú a žiada o ich bezplatné odstránenie. V predmetnom liste žalobkyňa v rade 1/ vytyka, že nemá od žalobcu záručné listy ani certifikáty na bojler, batériu, komín atď., konštatuje, že na stavbe za 24 mesiacov nastali nasledovné nedostatky: žumpa je priepustná, približne po 2 týždňoch jej používania je naplnená vodou, schody a dvere do miestnosti pod schodmi majú nevhodný náter (potrebujú vodeodolný), z povaly medzi hradami sa doteraz sype prach a piesok napriek tomu, že boli povysávané technickým vysávačom, záchod je zle upevnený, kýva sa, niekedy spod neho vyteká voda, plávajúca podlaha na poschodí je zle položená, komín a dymovod na základe potvrdenia o vykonaní preskúšania komína z hľadiska bezpečnej a spoľahlivej prevádzky nevyhovujú, bojler a batéria v kúpeľni sú pokazené, nedajú sa používať, vydržali veľmi krátku dobu a keďže záručné listy sa nachádzajú stále u žalovaného, nemôže mu ich dať opraviť, ani vymeniť. Žiadala preto žalovaného, aby neodkladne tieto nedostatky odstránil v súlade s čl. 7 ods. 3 zmluvy o dielo. Zmluvu o dielo ďalej okresný súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Za zrejme považoval, že žalovaný svoje povinnosti pri reklamacii jeho diela žalobkyňou ako spotrebiteľkou opakovane porušil, čo konštatoval Inšpektorát slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline vo svojom rozhodnutí P/0466/05/2012 zo dňa 09.04.2013. V tejto súvislosti okresný súd poukázal i na ustanovenie § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z.. Za vadné postavenie komína žalobkyňa uplatňovala sumu 1.297,05 €, ktorú preukázala faktúrou firmy Makon, s.r.o. a príjmovým dokladom zo dňa 15.04.2015, podľa ktorého zaplatila spolu za dodávku 2-vrstvového nerezového komínového systému Schiedel za dymovod Schiedel a montáž komína na fasádu celkovo 1.297,05 €, ďalej žiadala sumu 532,32 € titulom náhrady škody za demontáž komína. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o vzťah zodpovednosti právnickej a fyzickej osoby za škodu zo zodpovednosti za vadné plnenia zo zmluvy, platí, že cestou zodpovednosti za škodu nie je možné dosiahnuť odčinenie majetkovej ujmy spočívajúcej v samotnej vadnosti plnenia. Náprava tejto majetkovej ujmy môže byť priznaná vždy len v rámci zodpovednosti za vady. Pri rozlíšení medzi tým, kedy má majetková ujma povahu vady plnenia a kedy povahu škody, je potrebné vyvodiť, že zatiaľ, čo ide o vadu, kde ujma spočíva vo vadnom plnení, ujma, ktorá vznikla ako následok tohto vadného plnenia, je škodou. Z dôvodov náhrady škody sa nemožno domáhať nárokov, ktoré vyplývajú zo záväzkov zo zodpovednosti za vady a spravujúc sa predmetnou úvahou súd dospel k presvedčeniu, že v príčinnej súvislosti s poskytnutím a vybudovaním vadného komína samotným žalovaným je len škoda, ktorá vznikla žalobkyňi v sume 532,32 € titulom nákladov na odstránenie vadného komína. Nárok na zaplatenie sumy 1.297,05 € súd nepovažoval za škodu, ktorá vznikla žalobkyňi vadným plnením žalovaného ako následok vady zostrojeného komína s tým, že žalobkyňi patria iné nároky, a to nárok na poskytnutie primeranej zľavy, podľa presvedčenia súdu, až do výšky nákladov za montáž a dodávku bezchybného komínového telesa. Nárok na náhradu škody vo výške 532,32 € súd priznal už svojím prvým rozsudkom vyhláseným v tejto veci a pokiaľ ide o nárok na poskytnutie zľavy z ceny diela vo výške 1.800 €, nárok z týchto vád bol podľa presvedčenia súdu uplatnený včas, vada bola vytknutá v záručnej dobe a preto i tento nárok žalobkyne považoval za dôvodný. Celú sumu, ktorú podľa cenovej ponuky žalovanému zaplatila, teda sumu 1.800 € vynaložila zbytočne, nakoľko komín vykazoval neodstrániteľné vady tak, ako vyplývalo z výsledkov vykonaného dokazovania. K nároku žalobkyne, ktorý si uplatňovala v podobe zľavy z ceny diela za vadné plnenie zariadených predmetov v kúpeľni vo výške 670 € uviedol, že prvýkrát žalobkyňa vady WC vytkla v reklamacii zo dňa 9.8.2012 s tým, že WC malo byť zle upevnené, bojler a batéria v kúpeľni sú pokazené, nedajú sa používať. Predmetný nárok žalobkyne súd nepovažoval za dôvodný, uveril tvrdeniu žalovaného, že pri obhliadke bojlera, ktorý on ako nový zakúpil v Baumaxe a taký ho inštaloval, bojler nemal ohrevnú časť, ktorá z neho bola demontovaná. Žalujúca strana túto skutočnosť nerozporovala, aj keď tvrdila, že do bojlera nikto nezasahoval. Podľa presvedčenia súdu takéto tvrdenie žalujúcej strany je účelové, nakoľko vady bojlera sú prvýkrát spomínané v reklamacii z 09.08.2012, kde dodaný bojler vykazoval vady rovnako ako kývajúce sa WC, išlo o vady odstrániteľné, avšak keďže ich žalovaný neodstránil v primeranej dobe, mohla žalobkyňa podľa ustanovenia § 655 ods. 1 OZ zrušiť zmluvu, alebo požadovať primerané zníženie ceny o opravy a úpravy, inak povedané zľavu z ceny. V súvislosti s údajnou vadou bojlera bolo preukázané, že nemal napúšťací a vypúšťací ventil, WC nebolo pevne osadené, vytekala z neho voda, teda pokiaľ v pôvodnom konaní žalobkyňa uplatňovala zľavu vo výške 114 € za montáž a demontáž bojlera a WC, súd jej v prvom rozsudku priznal 74 € za nedodanie napúšťacieho a vypúšťacieho ventilu na bojleri, montáž náhradného guľového ventilu na demontáž a montáž WC, z ktorého neprestajne

vyteká voda. Pokiaľ si uplatňovala ďalšiu zľavu do výšky 670 €, súd tento nárok žalobkyni nepriznal, nakoľko ho nepreukázala a neunesla dôkazné bremeno, že vaňová batéria žalovaným dodaná bola skutočne poškodená. Z ohliadky vykonanej za účasti žalovaného a jeho vtedajšieho právneho zástupcu a právneho zástupcu žalobkyne bolo zistené, že vaňová aj umývadlová batéria boli demontované, žalovanému neboli predložené k ohliadke, napokon uvedené je konštatované i v znaleckom posudku č. 51/2013 Ing. Ivana Čierneho. Nebolo preukázané, že by vnútorný plášť zásobníkového ohrievača bol skorodovaný v dôsledku užívania alebo už v dôsledku vady samotného dodaného výrobku a žalobkyňa nezdôvodnila, z akého dôvodu WC, ktoré vytekalo, bolo vymenené za úplne nové. Dodal, že vada diela, ktorá súvisela s nedodaním batérie do kuchyne, nebola vytknutá v záručnej dobe a preto nárok na poskytnutie zľavy z takto poskytnutého vadného alebo neúplného plnenia zaniklo. Prvoinštančný súd ustálil, že pokiaľ dielo bolo odovzdané najneskôr 12.7.2011, dvojročná záručná doba, ktorá žalobkyni plynula v zmysle ust. § 655 ods. 2 OZ a ktorá je dobou prekluzívnou, jej plynula do 12.7.2013 a teda, ak vady diela v tejto dobe vytknuté neboli, nároky z väd žalobkyni zanikli. Z tohto dôvodu nepriznal žalobkyni ani nárok na zľavu za neodvetrané podlažie vo výške 20 € a za nedodané plastové okno vo výške 177 €, podobne vadu diela spočívajúcu v nedokončení obkladu kuchyne, v súvislosti s ktorou si žalobkyňa uplatnila zľavu vo výške 327,09 €. Ani túto žalobkyňa nevytkla v záručnej dobe a takýto nárok nespomenula ani v pôvodne podanej žalobe, ktorá bola podaná dňa 30.7.2014 (viac ako tri roky po odovzdaní diela). Prvýkrát v konaní začala uplatňovať nároky za nepoloženie obkladu v kuchyni až v podaní zo dňa 24.7.2015, keď titulom tohto nároku za nevykonané obloženie kuchyne požadovala 300 €, avšak nešpecifikovala, akým titulom. Voči takto uplatneným nárokom vzniesol žalovaný námietku premičania. Ak teda neuplatnila vady plnenia spočívajúce v nedokončení obkladu medzi kuchynskou linkou v záručnej dobe dvoch rokov, ale až v priebehu konania, jej právo zaniklo v zmysle ust. § 655 ods. 2 OZ a i preto tento nárok žalobkyni nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol. Z titulu nároku na náhradu škody žalobkyňa požadovala zaplatiť 2.496 €, ktorá jej vznikla zaplatením faktúr firme Eco Consult za dodávku a osadenie novej žumpy. Žalobkyňa vytkla vadu žumpy prvýkrát v reklamácií z 09.08.2012, následne 22.10.2013. Vytýka tzv. priepustnosť žumpy, čo preukázané nebolo. Následne vyšlo v konaní najavo, že žalobkyňa viní žalovaného za skutočnosť, že jej „navrhol len malú žumpu v objeme 3 m³“ a v dôsledku tejto skutočnosti a vyťaženia daného objektu sa žumpa veľmi rýchlo naplní. Súd poukázal na to, že žalovaný plnil to, čo bolo objednané, na základe takých informácií, aké mu matka žalobkyne poskytla. Mal za to, že v sypárni sa zdržiavajú 3 osoby počas víkendy, každý víkend v mesiaci a na to je postačujúca trojkubiková žumpa, ktorú je potrebné v zmysle zákona raz za 30 dní vyťahovať a odsávať. Žalobkyňa nevyvrátila tvrdenia žalovaného o nevhodnosti pokynov, resp. ktoré mu poskytla prostredníctvom svojej matky. Navyiac, súd nemal preukázané vady samotnej trojkubikovej žumpy, ktorá bola žalobkyňou objednaná a nemal preukázané, že by porušením inej zákonnej povinnosti žalovaným bola žalobkyňa uvedená do omylu, v dôsledku ktorého by sa rozhodla pre najmenší typ žumpy. Preto nárok žalobkyne na náhradu škody za novú žumpu v sume 2.496 € nepovažoval za dôvodný a v tejto časti žalobu zamietol. Dodal, že v každom prípade žalovaný plnil to, čo bolo objednané na základe informácií, ktoré mu matka žalobkyne poskytla. Žalobkyňa nepreukázala, že by prostredníctvom svojej matky poskytla žalovanému také informácie o vyťaženi budovy, v dôsledku ktorých by si mohol utvoriť reálnu predstavu o frekvencii pobytu a počte osôb, ktoré sa majú v rekonštruovanej sypárni v budúcnosti zdržiavať a v dôsledku čoho by poskytol neodborné odporúčenia o žumpke. Pokiaľ ide o nárok na zľavu z ceny diela za plávajúce podlahy v podkroví, považoval súd tento za dôvodný nie v rozsahu celej zaplatenej sumy 350 €, ale v rozsahu 202,84 €, ktorá bola podľa znalca nutne potrebná na odstránenie vady podlahy v podkrovnom priestore za použitia pôvodného materiálu. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na uplatnenie zľavy za opravu schodov a ich natretie vodeodolným náterom v sume 32,50 €, súd tento nárok neuznal. Pokiaľ ide o nátery, tak zmluva sa o ich kvalite a prevedení nezmieňuje, a preto súd nepovažoval nepoužitie vodeodolného náteru na podstupniciach za vady prevedeného diela, teda za také prevedenie, ktoré by bolo v rozpore so zmluvou. V tejto časti žalobu zamietol. Po zrušení svojho prvého rozsudku súd pripustil zmenu žaloby, ktorou v zmysle podania žalujúcej strany z 30.11.2016 žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie 486,55 € z titulu náhrady škody, ktorá jej vznikla zadymením stien interiéru z nefunkčného komínového telesa. Pre zistenie rozsahu zadymenia podľa presvedčenia súdu bol rozhodujúci posudok Ing. Ivana Čierneho č. 51/2013, ktorý spracovával 8.8.2013. V súvislosti s opisom komínového telesa znalec konštatoval, že z interiéru je stena nad sopúchom (zaústenie odvodu spalín zo sporáku na pevné palivo v kuchyni do dymovodu v stene) zadymená. Znalec nekonštatoval celkové zadymenie a začiernenie všetkých stien na prízemí a už vôbec nie v podkroví priestoru. Preto aj v krycom liste rozpočtu, ktorý bol súčasťou znaleckého posudku, uvažoval v položke Dokončovacie práce - maľby len s maľbou podstupníc v hodnote celkovo 9,239 € bez DPH. V žalobe z 30.7.2014 nárok na náhradu škody, ktorý vznikol zadymením interiéru v dôsledku vadného komína, uplatnený nebol, hoci

dymenie v miestnosti spomína W. O. už vo svojom liste z 23.4.2012, teda viac ako dva roky pred podaním žaloby na súd. Za zrejme preto súd považoval, že najneskôr k 23.4.2012 už vznikla škoda na stenách interiéru v podobe začierania steny nad sporákom. Usúdil, že objektívna premlčacia doba plynúca od udalosti, z ktorej škoda vznikla, teda od dymenia sporáka, uplynula najneskôr 23.4.2015, pričom až v podaní súdu došlému 3.8.2015 si uplatnila nárok na zaplatenie sumy 300 € predstavujúci náklady za vymalovanie spodnej a hornej miestnosti v dôsledku zadymenia vnútornej časti pre nefunkčný komín, teda sa tak stalo po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej doby. Pokiaľ sa týka uplatňovaných úrokov z omeškania, tieto súd nepriznal žalobkyni tak, ako ich požadovala, ale od podania žaloby vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa neprodukovala dôkaz, že by pred podaním žaloby vyzvala žalovaného na poskytnutie v žalobe uvedených plnení, ktoré by boli riadne vyčíslené. Za preukázateľnú výzvu žalobkyne na poskytnutie náhrady škody a plnení titulom vád diela považoval súd žalobu, ktorá bola žalovanému doručená 04.09.2014, a preto úroky z omeškania priznal od 06.09.2014 a vo zvyšku uplatnených úrokov žalobu žalobkyne zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na pomer úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozsudku okresného súdu doručila v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že v konaní pred súdom prvej inštancie sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy v celkovej výške 5.729,91 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z predmetnej sumy od podania žaloby do zaplatenia. Napriek tomu, že sa jedná o dlhoročný spor, súd nemá ustálenú hodnotu sporu. Súd strácal prehľad o uplatnených nárokoch v dôsledku nesprávneho procesného postupu. Napriek tomu, že vo vyjadrení z 30.11.2016 požadovala zľavu z ceny diela vo výške 810 € a netrvala na nároku na náhradu škody vo výške 2.496 €, súd túto skutočnosť nereflektoval a na pojednávaní zo dňa 22.06.2017 o takejto zmene nerozhodol, čo napravil až uznesením na pojednávaní dňa 07.09.2017, keď túto zmenu žaloby napriek jej zrejmej opodstatnenosti nepripustil. Nárok na zaplatenie z titulu vád diela spočíval v sume 5.729,91 € a nie zo sumy 6.176,30 €, resp. zo sumy 6.985,46 € (t.j. po pripočítaní sumy 809,16 € priznaných vo výroku IV. prvého rozsudku, ktorý zostal po odvolaní nezmenený) ako hodnotu sporu nesprávne určuje súd prvej inštancie. Aj bez ohľadu na nárok na zaplatenie sumy 810 € namiesto súdom prejednáwanej sumy 2.496 € v položke žumpa, ustálenie hodnoty sporu súdom prvej inštancie na sumu 6.176,30 € je nesprávne, nakoľko do tejto sumy započítal celú sumu 670 € za zariadenie predmetu napriek tomu, že z tejto sumy časť konkrétne vo výške 74 € priznal predchádzajúcim rozsudkom, a teda hodnota sporu mala byť minimálne o túto sumu ponížená. Uvedené sa týka aj nákladov za vymalovanie z dôvodu zadymenia, keď nárok na náhradu škody pôvodne uplatnený v sume 486,55 € bližšie špecifikovala a preukázala účtovnými dokladmi preukazujúcimi reálne vynaložené náklady na vymalovanie v sume 320 €. Nesprávnosť ustálenia hodnoty sporu sa napokon premieta i do vyjadrenia percentuálnej úspešnosti žalujúcej strany v spore a má priamy dosah na priznanie nároku na náhradu trov konania, pričom upresnila, že titulom zľavy z ceny diela si uplatňuje 4.857,59 € a titulom náhrady škody 872,32 €. Vytýkala, že súd prvej inštancie nepostupoval zákonne, keď na pojednávaní konanom 21.8.2019 nepripustil zmenu žaloby vo vzťahu k položke piesok v uplatňovanom rozsahu 670,54 €, tvrdiac, že výsledky predchádzajúceho konania nie je možné použiť pre rozhodovanie o tomto nároku. Poukázala ďalej na nesprávne zistený skutkový stav veci ohľadne skutočností týkajúcich sa odovzdania diela, ku ktorému malo podľa názoru súdu dôjsť údajne najneskôr 12.07.2011. V predmetný deň sa však žalovaný so žalobkyňou nestretol, nakoľko v tom čase už bol dávno na dovolenke v zahraničí, žalovaný kľúče od nehnuteľnosti nikdy žalobkyni v rade 1/ neodovzdal, ale ich odovzdal jej matke, a to dňa 07.07.2011. V tento deň matke odovzdal iba kľúče od nehnuteľnosti a dohodol sa, že dielo odovzdá 12.07.2011 za prítomnosti žalobkyne a jej sestry. Išlo však iba o klamstvo v snahe vymámiť 2.000 €, nakoľko už v tom čase dobre vedel, že odchádza na dovolenku do zahraničia a k realizácií hygienického náteru, ani k odovzdaniu diela 12.07.2011 vôbec nedôjde. Následne bol opakovane vyzývaný na odovzdanie diela, teda právny záver súdu o tom, že k odovzdaniu došlo údajne najneskôr 12.07.2011 je nesprávny v rozpore so skutkovým stavom veci. Takto nesprávne zistený skutkový stav mal v priamej súvislosti za následok i nesprávne ustálenú dobu, počas ktorej malo nastať údajné premlčanie niektorých z uplatňovaných nárokov. Pokiaľ sa týkalo zariadení predmetov - batérie, bojlera, WC, v súvislosti s tým si v zmysle vyjadrenia zo dňa 30.11.2016 žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie sumy vo výške 670 € z titulu zľavy z ceny diela; nárok na zaplatenie sumy 20 € z titulu náhrady škody. Súd prvej inštancie v súvislosti s týmto nárokom priznal len sumu 74 €, prijímuc za pravdivé tvrdenia žalovaného o údajnej demontáži ohrevného telesa a nepreukázania, že korózia bojlera bola spôsobená ako vada dodaného diela. Za úplné klamstvo žalovaného označila, že pri ohliadke bojlera, bojler nemal ohrevnú časť a mala byť údajne demontovaná. Na bojleri žiadna ohrevná časť nechýbala a táto skutočnosť nebola ani predmetom reklamácie. Žalobkyňa doposiaľ nevie, kde bol bojler zakúpený, aká bola jeho kúpna cena,

nakoľko tieto doklady jej žalovaný nikdy neodovzdal. Bola nútená vynaložiť vlastné finančné prostriedky na zakúpenie nového bojlera s príslušenstvom v sume 175,10 €. Ohľadne vodovodných batérií uviedla, že žalovaný mal dodať a namontovať 3 batérie s príslušenstvom, pričom dodal len dve batérie, a to batéria vaňová v kúpeľni, ktorá bola pokazená, prasknutá a batéria umývadlová, ktorá bola funkčná. Žalovaný namiesto odmontovanej vaňovej batérie prisľúbil priniesť novú batériu, avšak tento sľub doteraz nesplnil. Nacenil batériu do kuchyne, ktorú nikdy nedodal. Nad rámec ceny batérií a ich montáže zaplatených žalovanému vynaložila vlastné finančné prostriedky na zakúpenie nových batérií a ich príslušenstva a to 30.06.2015 55,94 €, 17.09.2011 44,92 €. Zľava z ceny diela vo výške zodpovedajúcej sume 670 € zodpovedala výške položky uvedenej v cenovej ponuke č. 4 (zariaďovacie predmety - batérie 3, ventily 6U-1, WC 1, EOVS 80 I, t.j. materiál a práca spolu 690 € - 20 € za umývadlovú batériu, ktorá bola funkčná). Názor súdu, že titulom väd na zariaďovacích predmetoch patrí žalobkyni nárok na zaplatenie sumy 74 €, je zmaťočný. Na jednej strane spochybňuje vadnosť bojlera a priznáva pravdivosť tvrdení žalovaného, na druhej strane má za preukázanú vadu v súvislosti s absenciou výpustného ventilu. V tejto súvislosti poukázala na zápis zo dňa 03.09.2012 vypracovaný pánom Nechalom, z ktorého vyplýva, že nádoba bojlera bola značne skorodovaná a bolo v nej veľké množstvo vodného kameňa a opadáajúca smaltová izolácia. Bolo v konaní preukázané, že bojler vykazoval také vady, že ho nebolo možné riadne používať a žalobkyňa bola nútená zakúpiť úplne nový bojler a žiadať zľavu z ceny diela zodpovedajúcej vyplatenej časti ceny diela za vadný bojler. Pokiaľ sa týkala WC, o týchto vadách bol žalovaný riadne informovaný, tieto vady boli viackrát vytykávané, o zlom upevnení WC i oboznámený v rámci obhliadky i právny zástupca žalovaného a žalovaný 04.12.2012. Žalobkyňa bola nútená vynaložiť vlastné finančné prostriedky na zakúpenie a montáž nového WC s príslušenstvom v celkovej sume 99,87 €. Pokiaľ sa týka položiek súvisiacich s odvetraním podlažia a nedodaním plastového okna a škody na stenách interiéru, tieto nároky považuje súd za premičané, čo však vzhľadom na vytykávané nesprávne skutkové zistenia ohľadne termínu odovzdania diela nemožno považovať za správne. Uvedené bolo vytykávané žalovanému na osobnom stretnutí v decembri 2011 v T. v rámci reklamácie a preto nie je pravdou, že sa týchto nárokov mala žalobkyňa domáhať od žalovaného až po uplynutí lehoty na reklamáciu väd diela. Súd na poslednom pojednávaní konanom 20.08.2019 nepripustil zmenu žaloby ohľadne zľavy z ceny za dodaný piesok, hoci táto vada diela bola riadne a včas reklamovaná. Tento nárok vyplýva z listinných dôkazov tvoriacich súčasť súdneho spisu dávno pred podaním vyjadrenia zo dňa 30.11.2016. Je v rozpore so zisteným skutkovým stavom, že by v prípade tohto nároku išlo o nový nárok, dovtedy súdu neznámy a ako vada diela voči žalovanému neuplatňovaný. Skutočnosť, že za plastové okno, ktoré bolo zakúpené v spoločnosti Slovaktual, žalovaná odmietla zaplatiť podľa predloženej fakturácie a na stretnutí 04.12.2012 za prítomnosti právnych zástupcov a žalovaného, žiadala vysvetliť, z akého dôvodu si žalovaný nechal zaplatiť za žalobkyňou zakúpené vlastné okno a za piesok. Napokon samotný žalovaný na pojednávaní konanom 22.06.2017 uviedol, že okno zo strany žalobkyne zakúpené bolo. V liste zo dňa 23.04.2012 bol žalovaný vyzvaný na vysvetlenie, prečo časť piesku, ktorý zložil na dvore žalobkyne a za ktorý riadne zaplatila, použil na inú stavbu. Taktiež škody na stenách interiéru boli evidentné už na stretnutí konanom 04.12.2012, keď steny boli úplne špinavé od sadzí z dymiaceho sa, vadne vyhotoveného komína. Náklady na vymaľovanie vznikli v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného riadne vyhotoviť komín. K vymaľovaniu došlo v júli roku 2016 za sumu 320 €, a teda predmetom konania nebola suma 486,55 €, nakoľko táto bola vyčíslená ako predpokladaná. Škoda v súvislosti s vymaľovaním vznikla v júli 2016 a na riadne uplatnenie nároku na jej náhradu plynula subjektívna dvojročná premlčacia doba počítaná od času, od kedy sa dozvedeli o výške škody a kto ju spôsobil. Podaním zo dňa 30.11.2016 bola táto položka uplatňovaná voči žalovanému riadne a včas, a preto bol súd prvej inštancie povinný sa ňou riadne zaoberať, právne vyhodnotiť a prijatý záver náležite zdôvodniť. V tejto súvislosti vytkla nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ sa týka položky súvisiacej s nedodaným obkladom v kuchyni, v tejto súvislosti bol voči žalovanému uplatnený nárok na zaplatenie 327,09 € z titulu zľavy z ceny diela. Žalobkyňa poukázala, že v zmysle položky v cenovej ponuke č. 4 - obklady, dlažby podlaha, kúpeľňa, steny kúpeľňa, kuchynská linka (približne 30 m²) v celkovej sume 736 €, pričom obklad v kuchyni doposiaľ nevykonal i napriek tomu, že ho mal riadne zaplatený, kuchynská linka bola vyhotovená a namontovaná v júni 2011, vedel, kto kuchynskú linku vyrába, a teda mohol a mal možnosť vymerať priestor na polozenie obkladu tak pred, ako i po jej vyhotovení a osadení a neurobil tak ani napriek opakovaným výzvam na stretnutiach, na ktorých sa zúčastnil 13.08.2011 a 01.09.2011, pričom nepoloženie obkladu v kuchyni bolo vytknuté žalovanému už v reklamáci diela zo dňa 23.04.2012. Poprela, že by jej žalovaný poskytol zľavu z ceny diela vo výške 145 € za nedodaný obklad, naopak, neustále požadoval doplatok 500 €, bez úhrady ktorého nebol ochotný so žalobkyňou vôbec komunikovať. Čo sa týka položky žumpa a kanalizačná prípojka, uviedla, že prioritný záujem bol v zavedení čističky odpadových vôd, naopak samotný žalovaný ako odborník v danej oblasti,

odporučil žumpu s objemom 3 m³ ako dostačujúcu, resp. splňujúcu kritéria pre užívanie nehnuteľnosti. Spočiatku sa žalobkyňa domnievala, že žumpa je priepustná, že do nej presakuje dažďová voda. Až neskôr im bolo povedané, že ide o absolútne nevyhovujúcu žumpu, nakoľko bola zhotovovaná pre dva domy, a teda je potrebné zabezpečiť žumpu s minimálnym objemom 10 m³. O výslovné klamstvo žalovaného ide ohľadne tvrdení, že žalobkyňa, resp. jej matka žiadali osadiť žumpu len s objemom 3 m³, naopak bolo to odporúčanie a stanovisko žalovaného. Namietla preto správnosť záverov súdu o tom, nevyvrátila tvrdenia žalovaného o nevhodnosti pokynov, ktoré mu poskytla prostredníctvom matky, resp. že by žalovanému neboli poskytnuté také úplné informácie, v dôsledku ktorých mal a mohol potreby domácnosti odborne s náležitou starostlivosťou posúdiť a navrhnúť väčšiu žumpu. V tejto súvislosti poukázala i na ust. § 645 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého bolo povinnosťou žalovaného upozorniť objednávateľky na nevhodné pokyny, čo nikdy nespravil a teda zodpovedá za vzniknutú vadu. V tejto súvislosti si preto uplatňuje zľavu z ceny diela vo výške zodpovedajúcej sume 810 € za zhotovenie kanalizačnej prípojky a žumpy žalovaným. Pokiaľ sa týka položky - plávajúca podlaha, súd uznal nárok na zľavu z ceny diela z dôvodu vady plávajúcej podlahy za dôvodný, priznal ho však len v rozsahu 202,84 €, nie v rozsahu uplatnenom vo výške 350 €. Je pravdou, že pri preukázaní vadnosti plávajúcej podlahy sa odvolávala na znalecký posudok vypracovaný Ing. Čiernym, zo záverov ktorého vychádzal aj súd, avšak nesprávne posúdil skutočnosť, že pri opakovanej pokládke bude možné použiť pôvodnú plávajúcu podlahu, v dôsledku čoho uplatnený nárok krátil napriek tomu, že uvedené v konaní preukázané nebolo. V konaní vôbec nebolo vykonané dokazovanie na zistenie, či daná plávajúca podlaha je objektívne spôsobilá na opakované použitie v rámci bezvadnej pokládky, pričom v tejto súvislosti poukázala, že nesprávna pokládka plávajúcej podlahy bez zabudovania požadovanej fólie na starú a zničenú dlážku, nepochybne spôsobila jej poškodenie a znehodnotenie minimálne z dôvodu vlhkosti, ktorá nebola chýbajúcou fóliou eliminovaná. Vzhľadom na uvedené zastala názor, že nárok na zľavu z ceny diela titulom vady plávajúcej podlahy vo výške 350 € bol uplatnený správne a zákonne. Pokiaľ sa týka položky - schody a dvere, uplatňovanej zľavy z ceny diela vo výške 32,50 €, v zmysle vyjadrenia zo dňa 30.11.2016 ku konštatácii súdu, že zmluva o dielo kvalitu a prevedenie náterov, schodov a dverí, nevymedzuje, namietla že požadovaná suma 32,50 € nezodpovedala len vodeodolnému náteru na podstupniciach, ale zodpovedala konkrétne cene penetrácie schodov vo výške 4,50 €, cene náteru čiel schodov vo výške 5 €, cene natretia schodov umývateľnou farbou vo výške 18 € a cene spilenia výšky dverí na kúpeľni vo výške 5 €. Jednotlivými položkami ako časťami uplatneného nároku sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Tiež sa nemožno stotožniť so záverom súdu, že nepoužitie vodeodolného náteru nemalo za následok vadu diela v časti schodov a dverí, a preto žiadala tento nárok priznať v plnej výške. Ďalej poukázala na to, že v rámci návrhov na doplnenie dokazovania viackrát žiadala o ustanovenie súdneho znalca, čo súd odmietol vykonať bez toho, aby svoj postup v napadnutom rozsudku zdôvodnil. Žiadala preto rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť a priznať žalobkyňi 3.120,75 € spolu s príslušným úrokom z omeškania a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne zastal na základe vykonaných dôkazov názor, že odvolanie je v celom rozsahu nesprávne, opätovne sa opakujú tie isté dôvody na uplatňovanie, obsah odvolania je založený na vytýkaní chýb súdu prvej inštancie bez toho, aby boli vykonané relevantné dôkazy zo strany žalobkyne. Pripomenul, že žalobkyňa už proti žalovanému viedla spor na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 8C/46/2013 tiež o 5.000 €, ktoré bolo zastavené. Uplatňovala neoprávnené obohatenie na strane žalovaného s tým, že prijal viackrát platby za to isté plnenie na tej istej stavbe. Predmetné konanie vedené pod 8C/46/2013, bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu žalobkyňou. Pokiaľ sa týkalo uplatňovaného nároku za zariadenie predmety - batéria, bojler, wc, nárok na zaplatenie 670 € a nárok vo výške 20 € z titulu náhrady škody žalovaný predložil jasné a vecné dôkazy, že bojler bol namontovaný. Na obhliadke za účasti právnych zástupcov boli vyšróbované súčiastky z bojlera a batéria chýbala, bolo dohodnuté, že po dodaní súčiastok bude bojler opäť opravený, batéria namontovaná, ani na viaceré urgencie u vtedajšieho právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Repáňa možnosť vykonať opravu pripustená nebola. Vadné súčiastky nevideli, nemohli ich z toho dôvodu ani posúdiť, či vôbec boli vadné, nakoľko boli vymontované. Čo sa týka výpustného ventilu, v čase ohliadky na bojleri bol, pokiaľ si uplatňovala ďalší nárok v sume 20 € za odvetranie podlažia, táto položka je úplný nezmysel, pretože práce neboli vykonávané žalovaným. Pokiaľ sa týka plastového okna a nároku na zaplatenie 177 €, toto bolo vynechané z prác bolo nahradené po dohode so žalobkyňou prácami a dodávkou zaisťovacej oceľovej konštrukcie kovového tiahla udržiavajúceho budovu pohromade, nakoľko vo veľkej miere bola zo starých hlinených tehál a mohlo dôjsť k poškodeniu steny, do ktorej vôbec nebolo možné okno namontovať. Pokiaľ sa týka obkladu v kuchyni, nárok na zaplatenie 327,09 €, tieto práce neboli urobené zo strany žalovaného, ale neboli ani účtované. Žumpa a kanalizačná prípojka - k veci sa

podrobne vyjadrili na pojednávaní súdu prvej inštancie, žumpa bola dodaná v súlade so zmluvou, bola projektovaná a dodaná v súlade s požiadavkami žalobkyne, dom mal byť využívaný ako víkendový na občasné užívanie, plávajúca podlaha je v poriadku, položená bola presne v súlade s potrebami nosnej konštrukcie, na ktorej šikmosť žalobkyňu upozornili. Pôvodne bola reklamácia uplatnená, že sa trúsi z konštrukcie, ktorá však bola hotová a to nemá nič spoločné s plávajúcou podlahou. Pokiaľ sa týkalo náterov schodov a dverí, farba na schody bola dodaná, v zmysle požiadavky bola umývateľná, o dverách nevie nič, že by bolo niečo zle vykonané alebo nastavené. V čase osobnej obhliadky boli dvere aj schody v poriadku. Ku škode na stenách interiéru a nároku vo výške 320 € uviedol, že komín na obhliadke za účasti právnych zástupcov nedymil, nepreukazoval žiadne vady spojené s tým, že by malo byť obmedzené normálne vetranie cez komín. Žalovaný upozornil žalobkyňu na spôsob zakurovania v peci v čase teplotnej inverzie. Piesok - nárok vo výške 670,34 € - nikdy nebol účtovaný a ani nebol predmetom dodávky. Na stavbu si ho doviezol žalovaný s tým, že priamo z neho bol vyrábaný betón normálne s miešačkou a ako taký betón bol účtovaný a bol predmetom účtovania. Piesok nikdy nebol účtovaný samostatne, ani nebol predmetom zmluvy a prác. S poukazom na takto opísané skutočnosti označil celý nárok žalobkyne za neoprávnený, všetky práce boli vykonané v súlade so zmluvou, s potrebami žalobkyne. Navyiac, boli neustále konzultované. Účastníci sú v blízkom, dokonca v príbuzenskom vzťahu. Bola tam normálna komunikácia, nebol dôvod nevyhovieť požiadavkám žalobkyne tak, ako si ich predstavovala. Žalovaný vozil žalobkyňu po rôznych mestách Slovenska v súvislosti so zabezpečením kuchynskej linky, obkladov, plávajúcej podlahy. Uviedol, že pokiaľ by mal byť rozsudok súdu prvej inštancie zrušený, tak jedine ohľadne nesprávneho výpočtu úrokov z omeškania a taktiež namietol skutočnosť, že z dôvodu späťvzatia žaloby pôvodnou žalobkyňou T. H. by mali byť upravené aj trovy konania v prospech žalovaného.

4. Na číslach listov 735 - 739 je zažurnalizované vyjadrenie W. O., matky žalobkyne. Vzhľadom na to, že nie je účastníčkou konania a už nie je ani právnu zástupkyňou žalobkyne, odvolací súd ho nepovažoval za potrebné oboznamovať, ani sa ním bližšie zaoberať.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súd viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým, vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

7. Pokiaľ i v podanom odvolaní žalobkyňa namietala nesprávne určenú hodnotu sporu, resp. výšku prejednávaného nároku s poukazom na skutočnosť, že žiadala vo vyjadrení 30.11.2016 zľavu z ceny diela z dôvodu vadne dodanej žumpy vo výške 810 € a netrvala na nároku na náhradu škody vo výške 2.496 €, do uplatňovanej sumy započítal celú sumu 670 € za zariadenie predmety napriek tomu, že z tejto sumy, 74 €, priznal predchádzajúcim rozsudkom, a teda hodnota sporu mala byť minimálne o túto sumu ponížená a náklady za vymaľovanie z dôvodu zadymenia vyčíslené na sumu 486,55 € bližšie špecifikovali a preukázali nákladmi vo výške 320 €, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobkyňa síce menila žalobný návrh, avšak pokiaľ ohľadne jednotlivých nárokov žiadala priznať menej, resp. iný nárok, neurobila patričný procesný úkon smerujúci k späťvzatiu žaloby ohľadne týchto čiastkových nárokov. Bez tohto procesného úkonu i napriek tomu, že žalobkyňa tvrdí, že ďalej na určitých uplatnených nárokoch netrvala, nemohol súd svojvoľne takto uplatnené nároky ignorovať. Procesné úkony smerujúce k späťvzatiu žaloby, jednotlivých uplatnených nárokov a procesné úkony smerujúce k zmene žaloby, majú úplne odlišný procesný dopad a iné procesné následky. Neznamená, že pokiaľ žalobkyňa si uplatnila z dôvodu, ako tvrdí, vadného dodania žumpy, dodatočne i nárok na zľavu z ceny diela bez toho, aby zobrala pôvodne uplatnený nárok na náhradu škody späť, nemohol súd bez tohto procesného úkonu svojvoľne ohľadne tohto nároku konanie zastaviť, resp. o ňom nekonať. Podobne je to i pri nákladoch za vymaľovanie a zariadenie predmety v kúpeľni.

8. V odvolaní žalobkyňa namietala, že napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu trpí jednak vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, ako i vadou nenáležité zisteného skutkového stavu veci, a to predovšetkým v ustálení otázky určenia termínu odovzdania diela a následne aj určenia začiatku plynutia lehoty na uplatňovanie nároku z jeho väd.

9. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že žalobkyňa sa na jednej strane správala, akoby k odovzdaniu diela reálne došlo, nakoľko žalovanému, resp. jeho právnenému zástupcovi zasielala reklamácie z dôvodu väd dodaného diela, následne svoje nároky uplatnila na súde, na druhej strane, v podanom odvolaní v rozpore s vlastným správaním namieta, že k odovzdaniu diela zo strany žalovaného doposiaľ nedošlo. Sama tak spochybňuje opodstatnenosť uplatnených nárokov, nakoľko pokiaľ k odovzdaniu diela nedošlo, nezačala plynúť ani záručná lehota, a tým pádom nároky uplatnené v konaní by boli uplatnené predčasne.

10. Správne preto prvoinštančný súd vychádzal z faktického správania sa strán sporu, z ktorého bolo možné jednoznačne ustáliť, že k odovzdaniu diela zo strany žalovaného skutočne došlo, pričom za tento akt prvoinštančný súd považoval odovzdanie kľúčov žalovaným, matke žalobkyne. To, že žalobkyne začali dielo užívať skôr, ako im bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, je problémom žalobkýň, nie problémom žalovaného, ktorý svojím správaním tým, že odovzdal matke žalobkýň kľúče od nehnuteľnosti a jeho pracovníci viac na stavbu neprišli, dal jasne najavo, že považuje dielo za ukončené, spôsobilé k užívaniu. Vychádzajúc potom z faktického správania sa strán sporu sa odvolací súd stotožnil s postupom prvoinštančného súdu v ustálení dátumu odovzdania diela. Žalobkyňa tým, že začala dielo užívať, následne reklamovať jeho vady, potvrdila, že k odovzdaniu diela zo strany žalovaného došlo. Napokon, v rozpore s vlastnými tvrdeniami uvedenými v podanom odvolaní v priebehu konania pripustila, že dielo mala prevziať do 1 mesiaca od jeho zhotovenia, a teda záručná lehota začala plynúť 31.08.2011. To znamená, že akt zhotovenia diela ustálila k 31.07.2011. Odvolací súd sa preto plne stotožnil s konštatáciou prvoinštančného súdu, pokiaľ vychádzal z faktického správania sa strán sporu a termín odovzdania diela ustálil k 07.07.2011, najneskôr k 12.07.2011. Vychádzal pritom i zo skutočnosti, že k reklamáciám zo strany žalobkyne došlo 16.11.2011, 23.04.2012, 09.08.2012, a preto ustálenie dátumu odovzdania diela, či už zo strany súdu na 07.07.2011, najneskôr 12.07.2011, prípadne zo strany žalobkýň na 31.07.2011, nemalo zásadný dopad na uznanie niektorej z reklamácií. Všetky totiž boli uplatnené včas, v záručnej lehote.

11. V reklamáci z dňa 16.11.2011 žalobkyňa vytykala nekvalitné napojenie napájacieho potrubia ku komínu s tým, že na nehnuteľnosti objednávateľa trikrát hrozil požiar, unikali sadze, dym a nečistoty. Listom zo dňa 23.04.2012 splnomocnená zástupkyňa žalobkyne opätovne vytkla nedostatky komína, ku ktorému nebol dodaný certifikát s faktúrou, dymenie komína zo všetkých strán, začiernenie steny nad sporákom. Následne listom z 09.08.2012 uviedla, že na stavbe vznikli v zmluvne dohodnutej záručnej dobe 24 mesiacov nedostatky spočívajúce v priepustnosti žumpy, nevhodnosť náteru schodov a dverí do miestnosti pod schodami, sypanie prachu z povaly medzi hradami a piesku, zlé upevnenie záchoda, zlé polozenie plávajúcej podlahy na poschodí, komín a dymovod z hľadiska bezpečnej a spoľahlivej prevádzky nevyhovujú, bojler a batéria v kúpeľni sú pokazené, nedajú sa používať.

12. Ako každý právny úkon, musí aj samotná reklamácia spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu vymedzené v § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, zároveň musí spĺňať náležitosti osobitné, vyžadované pre tento konkrétny právny úkon. Medzi tieto náležitosti patrí predovšetkým označenie subjektov oprávneného a povinného, okamih reklamácie z hľadiska zachovania prekluzívnej reklamačnej lehoty a samotný obsah reklamácie, t.j. práva a povinnosti subjektov reklamácie (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 09.12.2010 sp. zn. 8Sžo 389/2009). Pokiaľ sa týka obsahu reklamácie, je potrebné, aby oprávnený vymedzil svoje požiadavky, stručne ich zdôvodnil, uviedol rozsah svojich nárokov, popísal vzniknuté vady, tieto riadne identifikoval, uviedol spôsob, akým sa tieto vady prejavujú a uplatnil si tomu zodpovedajúce nároky.

13. V ustanoveniach § 631 a § 643 Občianskeho zákonníka o zmluve o dielo nie je zahrnuté osobitné ustanovenie, ktoré by sa týkalo zodpovednosti za vady vykonaného diela. V tejto súvislosti možno analogicky vychádzať iba z ustanovení § 499 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré všeobecne upravujú zodpovednosť za vady pri odplatných zmluvách. V dôsledku absencie špecifickej úpravy zodpovednosti za vady diela možno uvažovať o podpornom použití ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú zodpovednosť za vady pri zhotovení vecí na zákazku (§ 644 a nasl. OZ) a úprave a oprave vecí (§ 652 a nasl. OZ) na zmluvu o dielo.

14. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že prvoinštančný súd na vec aplikoval zodpovedajúcu právnu úpravu.

15. Správne tiež prvoinštančný súd poukázal na to, že i keď zákon nepredpisuje formu vytknutia vady, v každom prípade musí ísť o výslovné vytknutie vady s označením, popisáním vady alebo spôsobu, ako sa prejavuje. V prípade právneho vzťahu medzi stranami sporu mohla žalobkyňa vytknúť vadu v 24-mesačnej záručnej dobe plynúcej od prevzatia diela, pričom v konaní bolo jednoznačne preukázané, že zaslala písomne žalovanému, resp. jeho právnenému zástupcovi reklamáciu zo dňa 16.11.2011, 23.04.2012 a 09.08.2012.

16. Vychádzajúc z obsahu predložených reklamácií zo strany žalobkyne, i odvolací súd sa stotožnil s konštatáciou prvoinštančného súdu o tom, že v uplatnených reklamáciách žalobkyňa nevytkla vadu spočívajúcu v nedodaní plastového okna, v súvislosti s čím si uplatňovala nárok na zľavu z ceny diela v sume 177 €, vadu, ktorá mala spočívať v neodvetraní podlažia, v súvislosti s ktorou si uplatňovala nárok vo výške 20 € a nebola vytknutá ani vada spočívajúca v nedodaní batérie do kuchyne zahrnutá v sume 670 € za zariadenie predmety.

17. Odvolací súd sa tiež stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ nepripustil zmenu žaloby ohľadne nároku uplatneného v súvislosti s položkou označenou žalobkyňou ako piesok v sume vo výške 670,54 € z titulu zľavy z ceny diela. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, najmä z predložených reklamácií, táto položka nebola ani predmetom reklamácie a vzhľadom na rozpornosť tvrdení strán sporu ohľadne dodávky piesku, najmä jeho účtovania zo strany žalovaného, správne prvoinštančný súd uzavrel, že výsledky dokazovania doterajšieho konania nie sú podkladom pre pripustenie tohto nároku a dokazovanie o ňom by viedlo iba k zbytočnému predlžovaniu sporu. Za nie bez významu v tejto súvislosti odvolací súd považuje dodať, že pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že žalovaný použil jej piesok, teda piesok v jej vlastníctve na inú stavbu, nejedná sa o nárok vyplývajúci zo zodpovednosti za vady, ale o nárok, ktorý je možné podradiť pod ustanovenia o bezdôvodnom obohatení v zmysle ustanovení § 451 a nasl. OZ. Prihliadol tiež na obranu žalovaného, ktorý tvrdí, že piesok nikdy žalobkyňi neúčtoval, účtoval len dodaný betón.

18. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

19. Správne súd súc viazaný obsahom uplatnených reklamácií, popisu jednotlivých vád a spôsobu, ako sa prejavujú, ustálil, že v konaní priepustnosť žumpy preukázaná nebola. Pokiaľ vytykala ďalej v konaní žalobkyňa nevhodnosť dodanej žumpy z hľadiska potrieb jej užívania, odvolací súd sa stotožnil s konštatáciou prvoinštančného súdu o tom, že žalovaný plnil to, čo bolo objednané na základe takých informácií, aké mu boli matkou žalobkyne poskytnuté a žalobkyňa nepreukázala, že by žalovanému v rámci kontraktáčného procesu poskytla také informácie, v dôsledku ktorých mohol a mal možnosť vyhodnotiť potreby domácnosti odborne, s náležitou starostlivosťou. V tejto súvislosti odvolací súd prihliadal i na list matky žalobkyne žalovanému zažurnalizovaný na č. I. 18 súdneho spisu. V tomto sama pripustila, že žiadala žalovaného, aby neurobil odpadovú rúru tak, aby bolo vidno vytekajúcu vodu, ale aby ju odviedol zemou do hlavnej železnej veľkej rúry, do ktorej odtiekal odpad aj z iných domov.

20. Pokiaľ sa týkalo nároku na uplatnenie zľavy z ceny diela za plávajúce podlahy, v tomto smere sa odvolací súd plne stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ uznal nárok na zľavu z ceny diela v rozsahu sumy 202,84 €, ktorá zodpovedala výsledkom znaleckého dokazovania (č. I. 121) a bola podľa znaleckého posudku nutne potrebná na odstránenie vady podlahy v podkrovnom priestore za použitia pôvodného materiálu. Za správny odvolací súd považoval i postup prvoinštančného súdu, pokiaľ zamietol nárok žalobkyne na uplatnenie zľavy za nevhodnosť náterov schodov a dverí pod schodmi. V tomto smere i odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by si vymienila osobitnú kvalitu náteru v zmluve, a teda povrchovú úpravu schodov a dverí pod schodmi. V písomnej reklamácií ani nepopísala spôsob, akým sa vada spočívajúca v nevhodnosti použitého náteru prejavuje a prejavila. Pokiaľ i v odvolaní namietala, že požadovaná suma 32,50 € nezodpovedala len vodeodolnému náteru na podstupniciach, ale zodpovedala i cene penetrácie schodov, cene náteru čiel schodov, natretia schodov umývateľnou farbou a cene spĺnenia výšky dverí na kúpeľni, ňou uvedené nároky nezodpovedali uplatnenej reklamácií, v ktorej namietala iba nevhodnosť náterov a nie napr. i zlé polozenie dverí na kúpeľni.

21. Taktiež, pokiaľ sa týka škody na stenách interiéru, je potrebné vychádzať z uplatnenej reklamácie, v ktorej žalobkyňa vadu popísala ako čierna stena nad sporákom, a preto správne prvoinštančný súd pre zistenie rozsahu zadymenia vychádzal zo Znaleckého posudku Ing. Ivana Čierneho č. 51/2013, ktorý spracovával k 08.08.2013. I v tomto znalec v súvislosti s opisom komínového telesa konštatoval zadymenie steny nad sporákom. Vychádzajúc potom zo skutočností, že zadymenie steny nad sporákom žalobkyňa vytkla žalovanému v reklamáci z 23.04.2012, správne prvoinštančný súd ustálil, že najneskôr k tomuto dňu už škoda na stenách interiéru vznikla a ustálil, že objektívna premlčacia doba plynúca od tejto škodovej udalosti uplynula najneskôr 23.04.2015. Pokiaľ potom až v podaní súdu došlým 03.08.2015 žalobkyňa uplatňovala nárok na zaplatenie 300 € za náklady na vymaľovanie spodnej a hornej miestnosti v dôsledku zadymenia vnútornej časti týchto miestností pre nefunkčný komín, uplatnila tento nárok po uplynutí objektívnej 3-ročnej premlčacej doby, ako správne konštatoval prvoinštančný súd, nakoľko v danom prípade bolo potrebné premlčaciu lehotu a jej plynutie počítať nie od zhotovenia a odovzdania diela, ale od doby, kedy bola táto vada reklamovaná a následne uplatnená na súde. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil s konštatáciou prvoinštančného súdu o tom, že pokiaľ pôvodne v reklamáci žalobkyňa, resp. jej matka vytkla čiernu stenu nad sporákom, následne si uplatnila škodu v súvislosti so zadymením objektu, táto vznikla pričinením žalobkyne a jej rodinných príslušníkov, ktorí o dymení sporáka a komína vedeli, a teda museli si byť vedomí, že jeho používaním môže dôjsť k zadymeniu celého objektu. Pokiaľ žalobkyne namietali, že prvoinštančný súd vychádzal pri rozhodovaní zo sumy 486,55 €, ako bola vyčíslená a predpokladaná v zmysle cenovej ponuky D. I. a nie z reálne vynaložených nákladov v sume 320 €, je potrebné uviesť, že vo výrokovvej časti rozhodnutia nárok v tejto časti súd zamietol bez jeho číselného vymedzenia. Ak i v odôvodnení uviedol inú sumu, než akú žalobkyňa v konaní uplatnila, ide o zrejmu nesprávnosť, ktorá však na správnosť rozhodnutia nemala žiaden hmotnoprávny dopad. Pokiaľ sa týka uplatňovaných položiek na zľavu z ceny diela a náhradu škody v súvislosti s položkami označenými žalobkyňou ako zariadenie predmety - batérie, bojler, wc, nárok na zaplatenie sumy 670 € z titulu zľavy z ceny diela, nárok na zaplatenie sumy 20 € z titulu náhrady škody, v prvom rade odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že pôvodne žalobkyňa tento nárok uplatňovala v sume 114 € ako zľavu z ceny diela za montáž a demontáž bojlera a wc, následne tento nárok podaním zo dňa 30.11.2016 rozšírila na sumu 670 €. Ako konštatoval prvoinštančný súd, prvýkrát žalobkyňa vytkla vady wc, ktoré malo byť zle upevnené, v reklamáci z 09.08.2012 a konštatovala, že bojler a batéria v kúpeľni sú pokazené, nedajú sa používať, vydržali len veľmi krátku dobu, pričom nepopísala, v čom konkrétne vady diela spočívajú a ako sa prejavujú. Prvoinštančný súd správne poukázal na to, že žalobkyňa podaním zo dňa 30.11.2016 uplatnila ďalšiu zľavu vo výške 670 €. Pôvodne uplatňovala zľavu vo výške 114 € za montáž a demontáž bojlera a wc a následne si uplatnila zľavu z ceny diela, ktorá mala zodpovedať cene položky uvedenej v cenovej ponuke č. 4, podľa ktorej mal žalovaný dodať zariadenie predmety - tri batérie, ventily, 6Ú-1 WC, 1 elektrický ohrievač vody 80 l a materiál spolu v sume 690 €, po odpočte 20 € za umývadlovú batériu, ktorá bola funkčná. Správne zahrnul do sumy 670 € pôvodnú zľavu vo výške 114 €, nakoľko obe zľavy zahŕňali odlišné položky. Prvoinštančným súdom priznanú zľavu z ceny vo výške 74 € odvolací súd považoval za primeranú, a to i vzhľadom na opis väd v uplatnenej reklamáci bez bližšej špecifikácie spôsobu, akým sa tieto vady prejavujú a v čom spočívajú. Za nie bez významu tiež odvolací súd považoval dodať, že vady zariadení predmetov, žalobkyňa reklamovala v reklamáci z 09.08.2012 zľavu z ceny, 670 € uplatnila až v podaní z 30.11.2016, po uplynutí objektívnej 3-ročnej premlčacej lehoty. Preto správne súd zľavu priznal iba v súvislosti s montážou a demontážou WC, bojlera, v rozsahu demontáže a montáže náhradného guľového ventilu a nákupu tohto materiálu. Pokiaľ i žalobkyňa v podanom odvolaní poukazovala na zápis z 03.09.2012, podľa ktorého bolo konštatované značné skorodovanie vnútornej časti bojlera a veľké množstvo vodného kameňa, je potrebné uviesť, že ani z jednej z uplatnených reklamácií tieto vady dodaného bojlera nevyplývajú a ani v jednej z reklamácií takto popísané vady bojlera neboli. Pre súd je záväzný v tomto smere spôsob, akým boli vady vytknuté a reklamované v záručnej dobe a nie, ako boli popísané, či už v znaleckom posudku, alebo v nejakom odbornom vyjadrení niektorým z obhliadajúcich technikov. Pokiaľ sa týkalo nedodania obkladu do kuchyne, je potrebné uviesť, že ani v jednej z predložených reklamácií žalobkyňou nevyplýva, že by takúto vadu diela vo vzťahu k žalovanému reklamovala, pričom preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že prvýkrát žalobkyňa začala v konaní uplatňovať nároky za nepoloženie obkladu v kuchyni až v podaní zo dňa 24.07.2015 v sume 300 € bez špecifikácie titulu. Pokiaľ v tejto súvislosti bola vznesená zo strany žalovaného námietka premlčania, správne prvoinštančný súd konštatoval, že pokiaľ vady plnenia žalovaného spočívajúce v nedokončení obkladu medzi kuchynskou linkou neuplatňovala v záručnej dobe 2 rokov, ale až v priebehu konania, jej právo na poskytnutie zľavy v požadovanom rozsahu zaniklo v zmysle ustanovenia § 655 OZ.

22. V nadväznosti na uvedené, odvolací súd stotožniac sa s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktoré bolo dostatočne vyčerpávajúce a podrobné, so zameraním sa na odôvodnenosť jednotlivých nárokov podľa špecifikovaných položiek, rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

23. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne síce namietal nesprávny výpočet úrokov z omeškania, prípadne, že z dôvodu späťvzatia žaloby mali byť v jeho prospech upravené trovy konania, je potrebné uviesť, že odvolanie proti rozsudku prvoinštančného súdu nepodal a preto odvolací súd nemal dôvod ani zaoberať sa s jeho námietkami.

24. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preukázateľne trovy odvolacieho konania mu vznikli, v nadväznosti na čo odvolací súd žalovanému priznal nárok vo vzťahu k žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

25. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)